

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1458/05
16.06.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Ljiljane Ivković-Jovanović, Slobodana Spasića, Nadežde Radević i Nikole Stanojevića, članova veća, u ostavinskom postupku iza smrti pokojne AA, odlučujući o reviziji učesnika u postupku BB i VV, izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Novom Pazaru Gž br. 475/02 od 27.11.2002. godine, odlučujući u sednici 16.6.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDA SE rešenje Okružnog suda u Novom Pazaru Gž br. 475/02 od 27.11.2002. godine i predmet se vraća Okružnom sudu u Novom Pazaru na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem Okružnog suda u Novom Pazaru Gž br. 475/02 od 27.11.2002. godine odbijene su kao neosnovane žalbe učesnika u postupku BB i VV i potvrđeno je rešenje Opštinskog suda u Novom Pazaru O br. 183/00 od 19.7.2002. godine kojim je stavom I izreke obustavljen ostavinski postupak iza smrti pokojne AA u delu nasledstva od 60% na imovini označeno u Pos. list br. rr obzirom da je pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Novom Pazaru P br. 445/89 od 25.4.1996. godine, utvrđeno da je ugovor o doživotnom izdržavanju punovažan u delu koji se odnosi na procenat od 60%, tako da ta imovina ne predstavlja imovinsku masu, a stavom II izreke na zaostavštini iza pok. AA koja se sastoji od 40% imovine upisane u pos. listu br. rr K.O. ___ na k.p. br. ___ u vrednosti od 200.000,00 dinara su za zakonske naslednice oglašeni GG i DD, sinovi ostavilje na po jednu idealnu trećinu (1/3), a ĐĐ, EE, ŽŽ, i ZZ unuci ostavilje po umrloj ćerki II na po 1/12, i kojim su stavom III izreke obavezani naslednici da plate naslednu taksu u iznosu od 3.450,00 dinara srazmerno visini svojih naslednih delova.

Protiv navedenog rešenja učesnice u postupku BB i VV su blagovremeno izjavile reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Republički javni tužilac se nije izjašnjavao, a ostali učesnici u postupku nisu odgovorili na reviziju.

Vrhovni sud je na osnovu člana 386. saveznog ZPP u vezi člana 491. st. 4. republičkog ZPP-a od 22.11.2004. godine (stupio na snagu 23.2.2005. godine) u vezi člana 30. Zakona o vanparničnom postupku, ispitao pobijano rešenje i našao:

Revizija je osnovana.

Prema stanju u spisima, kako to konstatuje i drugostepeni sud, na ročištu za raspravljanje zaostavštine iza smrti pokojne AA, održano je ročište za raspravljanje zaostavštine dana 31.7.2002. godine. Između ostalih učesnika, učesnice u postupku BB i VV su, pošto su prethodno upozorene na odredbe člana 212. i 220. Zakona o nasleđivanju, dale nasledničke izjave da se ne prihvataju naslednog dela koji im po zakonu pripada iza smrti ostavilje i da se istog odriču u korist braće GG i DD, kao i naslednika iza pokojne II, ćerke ostavilje. Zapisnik su učesnici u postupku potpisali, a takođe i punomoćnik učesnica podnosilac žalbe advokat JJ.

Na osnovu tako utvrđenih činjenica nižestepeni sudovi su odlučili kao u pobijanim rešenjima.

Ceneći navode žalbe da učesnice u postupku nisu dale ovakve izjave, drugostepeni sud smatra da bi one mogle u eventualnom parničnom postupku da dokazuju valjanost tih nasledničkih izjava, jer je isključeno da se njihova valjanost utvrđuje u ostavinskom postupku.

Prema odredbi člana 216. Zakona o nasleđivanju, odricanje u korist određenog naslednika smatra se izjavom o prijemu nasleđa uz istovremeno ustupanje naslednog dela, a po prijemu ustupljenog dela na odnose između ustupioca i prijemnika primenjuju se pravila o poklonu. Odredbom člana 220. stav 4. istog Zakona propisano je da naslednik koji se primio nasleđa može zahtevati poništaj te izjave ako je ona posledica prinude, pretnje, prevare ili zablude. Odredbom člana 118. stav 1. Zakona o vanparničnom postupku propisano je da ako se naslednik primio nasleđa ili se odrekao nasleđa mora izjavu o tome potpisati on sam ili njegov zastupnik.

Žalbom i u reviziji učesnice BB i VV su istakle da one i naslednik GG nisu potpisali zapisnik sa ročišta održanog dana 31.7.2002. godine na kome je raspravljena zaostavština ostavilje-pok. AA, kada su prema sadržini tog zapisnika svi naslednici-lično ili preko punomoćnika dali izjave o nasleđivanju. Učesnica VV tvrdi da tom ročištu nije uopšte prisustvovala. Iz navedenog zapisnika proizilazi da ga svi naslednici, odnosno sva lica za koja je konstatovano da su prisutna, nisu potpisala.

Prema tome nejasan je, nepotpun i preuranjen zaključak u pobijanom rešenju drugostepenog suda da stranka koja smatra da data izjava o nasleđivanju nije valjana treba da istu pobija u parničnom postupku. U situaciji kada je sporno da li su neki od naslednika dali izjave o nasleđivanju, odnosno da li su uopšte bili prisutni na ročištu za raspravljavanje zaostavštine iza smrti ostavioca, odnosno ostavilje u konkretnom slučaju, a sadržina zapisnika sa tog ročišta ukazuje suprotno, bez pouzdanog razjašnjenja ovih bitnih činjenica ne može se govoriti o valjanosti tih izjava o nasleđivanju na osnovu kojih su mogu doneti pravilna rešenja o nasleđivanju.

Ovakvim postupanjem drugostepeni sud je učinio bitnu povredu odredbe člana 354. stav 2. tačka 14. ZPP, jer pobijana drugostepena presuda ne sadrži sve što je potrebno da bi se mogla ispitati, pa je ista u smislu člana 394. stav 1. ZPP, ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Stoga će drugostepeni sud u ponovnom postupku ponovo oceniti žalbene navode BB i VV, pošto prethodno vrati predmet prvostepenom sudu radi razjašnjenja napred navedenih bitnih činjenica sprovođenjem određenih izvidajnih radnji a radi donošenja zakonite odluke. Utvrdiće da li su napred navedeni naslednici dali izjave o nasleđivanju i da li su te izjave dali na zakonom propisani način. Između ostalog imaće u vidu sadržinu citiranih odredbi člana 216. ZON-a i odredbu člana 118. stav 1. Zakona o vanparničnom postupku.

Sa izloženog Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ovoga rešenja.

Predsednik veća- sudija

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpravka

MN